

Mur de l'antiga església romànica de Sant Joan d'Olesa

Olesa de Bonesvalls

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: Plaça de l'Església. 08795 OLESA DE BONESVALLS

Coordenades:

Latitud: 41.35347
Longitud: 1.84897
UTM Est (X): 403715
UTM Nord (Y): 4578636

Classificació

Número de fitxa: 08146 - 4
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Element arquitectònic
Estil / època: Romà Medieval
Segle: XII
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Accés: Obert
Ús actual: Estructural
Titularitat: Privada
Titular: Bisbat de Barcelona. Carrer del Bisbe, 5. 08002 BARCELONA

Fitxes associades:

[Nucli antic](#)
[Sant Joan Baptista d'Olesa](#)

Autoria de la fitxa: Cortés Elía, M^a del Agua
Data de registre de la fitxa: dj., 07/07/2005 - 02:00

Autoria de la darrera revisió: María del Agua Cortés Elía, OPC

Descripció

El mur de migjorn de l'església, davant de l'antic fossar, empara les capelles laterals del temple del costat esquerre, al costat abans anomenat de "l'Evangeli". És un mur de carreus de pedra calcària o cretàtica de la zona, tallats toscament amb punxó i sense cisellar. Per les característiques podria tractar-se d'un mur de finals del segle X i principis de l'XI. El mur conserva dues espitlleres i una porta d'arc que dona accés a l'església des de l'antic fossar; l'arc va perdre les dovelles originals, i dona accés a una volta de pedra que travessa el mur i a través de la qual es pot accedir a l'església. Darrerament s'ha restaurat tota la façana, després d'enderrocar l'edifici de l'antic ajuntament i escoles que es trobaven davant de l'església. Davant del mur hi ha un jardí que havia sigut l'antic fossar d'Olesa. En aquest jardí es conserva el penell que hi havia al campanar abans de ser substituït per l'àngel que el corona, i una font.

Observacions:

L'enderrocament de l'antic ajuntament que va deixar visible el mur del fossar es va fer a la primavera de l'any 2001. Està inclòs al catàleg d'elements a protegir del PGOU d'Olesa, 1989.

Història

El mur lateral a migjorn de l'església és l'element més antic que es conserva al poble, més antic que l'edifici de l'Hospital. Seria el mur de la primera església romànica de Sant Joan d'Olesa que ja existia al 1183. Es desconeix la data exacta de la consagració de l'església, però per les restes es pot datar de començaments del segle XI. El primer document que l'esmenta és de l'any 1183 i ja diu que és parroquial, citada dins el domini del castell de Cervelló i sota el patronat d'aquests durant els segles XIII, XIV i XV. L'edifici possiblement substituï a un edifici anterior romànic i de petites dimensions que es mantingué fins el segle XVI, moment en què es fan obres i es comença a construir al costat la rectoria, iniciada el 1520. Les obres d'aquesta època s'allargarien durant tot el segle, afegint capelles al lateral de l'església. En quedar petita l'església i plena d'afegits s'optà per fer una nova, més gran i d'estil neoclàssic. Les obres començaren abans de 1776 amb diferents aportacions del poble en material i feina, obra encarregada al mestre de cases de Vilafranca, Joan Catllar. L'antiga església no fou enderrocada completament, ja que sembla quedar una part del mur de migdia al sector que donava al fossar, on hi ha un portal del que s'han perdut les dovelles i que sembla l'antiga entrada, així com sembla que hi havia un campanar d'espadanya.

Bibliografia

GAVÍN, J.M. (1981). Inventari d'Esglésies. Alt Penedès. Baix Penedès. Garraf. Vol 10. Arxiu Gavín. Barcelona.

LLORAC I SANTÍ, Salvador (1993). Olesa de Bonesvalls. Un paisatge, un passat i un present. Ajuntament d'Olesa de Bonesvalls Ajuntament.

MISSER I VALLÈS, Salvador (1993). Olesa de Bonesvalls. Parròquia de Sant Joan i Hospital de Cervelló. Barcelona Arxiu Diocesà de Barcelona 1993. Catàleg Monumental de l'Arquebisbat de Barcelona Vol. 5/1.

